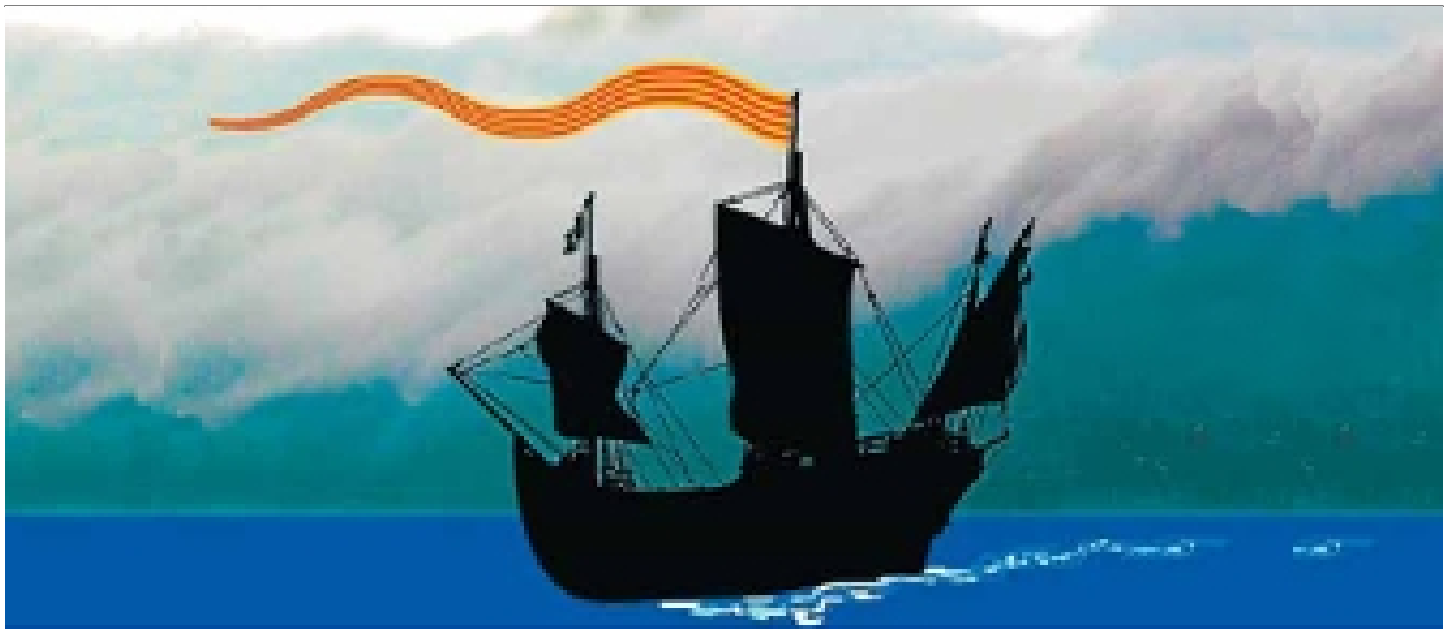

Un robatori històric

Autor: Cesc Batlle

Data de publicació: 18-04-2012

'La descoberta i la conquesta catalana d'Amèrica', de l'Enric Guillot, demostra definitivament que la història del nostre país ha estat manipulada a una escala que, al principi, es fa molt difícil de creure.

El passat dia 10 d'abril es va presentar La descoberta i la conquesta catalana d'Amèrica de l'Enric Guillot (Ed. Libbooks), un llibre extremadament rellevant pel que tot seguit comentarem.

Fa molts anys que segueixo les recerques d'en Jordi Bilbeny sobre la descoberta catalana d'Amèrica, a l'estela de les quals ha fet la seva recerca en Guillot, i, quan en parlava a d'altres persones, sempre em presentaven una objecció comuna: "No pot ser que una manipulació de tal envergadura hagi pogut dur-se a terme. No pot ser que s'hagi eliminat d'una manera tan perfecta la veritat." I he de confessar que, al cap de tots aquests anys, els he de donar la raó: no pot ser. Perquè precisament això és el que ha fet en Guillot: en comptes de treballar sobre fonts refregides de segona o tercera mà d'altres autors, va decidir anar a les fonts originals, col·leccionant pacientment un munt d'aquestes traces, per després posar-les totes juntes al seu llibre, de forma que constitueixen un conjunt demolidor, especialment a l'esborrador (no se li pot posar cap altre adjectiu) capítol 4, on es veu un mapa del nou món rere l'altre, tots ells plens de senyeres per tot arreu.

El llibre és rellevant, com dèiem, perquè no admet traducció ni interpretació. No necessita cap intermediari. En estar centrada la recerca en mapes i gravats antics, les imatges es troben davant dels nostres ulls i ens interpel·len directament. No cal que feu cap acte de fe i us creieu l'autor: ell s'ha escarrassat a posar les referències completes d'on es troben els mapes, perquè vosaltres mateixos en pugueu buscar molts per internet, o pugueu anar-los a veure si mai les vostres vacances us porten a la vora d'algun d'aquests museus. Gens casualment, els mapes més importants en Guillot els ha trobat en els museus d'aquells països on mai no va arribar la mà de la censura castellana.

Aquest llibre doncs demostra definitivament que la història del nostre país ha estat manipulada a una escala que, al principi, es fa molt difícil de creure. I així, ara sabem que la descoberta i conquesta inicial d'Amèrica va ser una gesta

exclusivament catalana, que després, irònicament, la tergiversació de la censura castellana ha convertit en exclusivament seva.

Els creacionistes dels EUA, i poca broma, que inclouen entre d'altres els candidats presidencials republicans Santorum i Gingrich i una gran fracció de la població adulta (segons alguns estudis, entre un 40 i un 50%!), neguen que la teoria de l'evolució tingui més credibilitat que una interpretació literal dels textos bíblics, postulen que el nostre planeta té entre uns 5.000 i 10.000 anys d'antiguitat i que els éssers vius deuen les seves formes actuals al que ells anomenen un disseny intel·ligent, el qual hauria sigut dut a terme directament per Déu. A Europa no deixem, ben legítimament, de contemplar amb una barreja d'incredulitat i d'estupor aquest fenomen creacionista, sorprenent-nos especialment de com al país que ha produït més premis Nobel del món es pot, alhora, menysprear tan alegrement les muntanyes d'evidència que la ciència ha acumulat en suport de la teoria de l'evolució.

Doncs bé, arran del llibre d'en Guillot, aquells professors d'història del nostre país que quan toquin la descoberta d'Amèrica com a mínim no esmentin, de forma ben prominent, que hi ha interrogants importants sobre la versió que actualment s'explica als llibres de text, ja poden anar demanant els formularis d'ingrés al mateix gremi del qual formen part els creacionistes. El respecte pels temaris no pot passar mai per sobre del respecte a l'evidència palmària.

Cesc Batlle

(Publicat a "El Punt Avui" el 17-Abr-12)

Descarregueu l'article en PDF